

Genealogen

www.genealogi.no • 38. årgang • 2/2024

Alexander Kiellands slekt og DNA
Den eldre slekt på Kråbøl i Gausdal
Slekter i Spangereid, del II

Nye DNA-funn avkrefter påstander om Alexander Kiellands «ukjente sønn»

Alexander Kielland (1849-1906) Fotograf: Anders Beer Wilse: Digitalt museum: <https://digitaltmuseum.org/0210111918002/prot-kjelland-alex>

Alexander Lange Kielland ble født den 18. februar 1849 i Stavanger og døpt den 18. april samme år i Stavanger Domkirke. Han ble født inn i en av Stavangers velstående og sentrale slekter. Hans mor, Christiane (1820–1862), var datter av domprost i Asker Alexander Lange (1792–1866) og Christine Aall Castberg (1799–1851), mens faren, Jens (1816–1881), var sønn av kjøpmann Jacob Kielland (1788–1863) og Axeliene Christine Zetlitz (1792–1855). Han hadde dermed en solid tilhørighet i byens borgerskap

med mange kontakter og ikke minst midler til å lykkes.

Alexanders far studerte noen år teologi og jobbet på kontoret til sin far, men interesserte seg mer for kunst, musikk og håndverk enn handel. Kanskje var det fra faren Alexander fikk sin trang til å utfordre og skrive? Alexander mistet sin mor i 1862, og året etter giftet faren seg på nytt med Inger Mæhle (1815–1887). I løpet av oppveksten tilbrakte Alexander mye tid på Jæren, der familien hadde vært mye helt siden hans oldefars, Gabriel Schanche Kiellands (1760–1821), dager. Først og fremst var det på Orre, og her kom de bort fra byens larm og støy. Faren var en kunstnerisk sjel, likte det enkle livet på landet og elsket å fiske og hadde en kjærlighet til Jæren og Orre som også Alexander arvet. Det var her Alexander møtte Berthe Elisabet «Lisa» Aarre (1847–1903), som det senere skulle spekuleres i om var mer enn en barndomsvenn.

Fattiggutten som ble brusfabrikant

Den 14. oktober 1871 blir det født en gutt på Orre. I dåpen den 10. desember¹ får han navnet Bernhard, og foreldrene oppgis å være gift arbeidsmann Christian Christiansen Lye (1835–1896) og piken Justine Olsdatter Aarre (1843–1874). Anmelder av dåpen er barnemorens bror, Ellef Olsen Aarre (1824–1881).² To dager etter fødselen tar han kontakt med sognepresten, som sender et brev til Fattigkommisjonen i Klepp, brevet finner vi sitert i Gunnar Skadbergs bok,³:

Søster hans, Justine, er kommen til mig i en saare ubehagelig Stilling. Hun er bleven frugtsommelig og har allerede født til Verden et uægte Barn, hvilken Fader er en simpel Mand med Kone og 3. Barn. Hun

80.	14de Octbr	10de Decbr	+ 2/3.	Bernhard.	uægte	Justine Olsdatter Aarre, der er gift med Christian Christiansen Lye, Arbeidsmand	1843.
						Christian Christiansen, Stavanger	1835.

Alexanders påståtte sønn Bernhard K. Aarre (1871-1937)
Stavanger Aftenblad 23.02.1999

kom til sin Søster paa Sannes der hun blev udstødt. Da maatte jeg tage mod Hende som er meget ubehageligt da min Kone har været meget Syg 9. uger efter en Barselfærd men jeg syntes hun kunde ikke ligge paa aaben Mark. Hun hafde en Arv som stod hos mig 20 Spd. Den ødelagte hun paa denne Sørkelige Maade, Hun lagde sig ind til en Kone i Stavanger som skulde tage hende, der gikk hendes Arv som Jeg nu har maattet udbetale. Det ender med at Ellef den 30. desember får utbetalt midler til å dekke oppholdet for hans søster, mens Justine med barn får støtte livet ut.⁴

Barnefaren, Christian, finner vi som arbeidsmann og bryggeriarbeider på Tou brug.⁵ Han er gift med Benedikte Berntsdatter (1833–1916) og får med henne minst sju barn. Han er født på Lye, men flytter til Tou i 1861,⁶ der han får arbeid på bryggeriet. Senere flytter han med sin familie til Stavanger,⁷ der han blant annet jobber som ølkjører⁸ og senere som bryggesjauer.⁹ Men da han dør i 1896, nevnes han som fattiglem.^{10, 11}

Barnemoren, Justine, finner vi som tjenestepike hos sin bror på Orre i 1865.¹² Fra brevet vet vi at hun først hadde kommet til sin søster

i Sandnes, der hun ikke fikk bli. Hun hadde siden fått husvære hos en kone i Stavanger før hun kom til sin bror på Orre, som tok henne til seg. Hans kone hadde født en sønn den 4. august, og Justine skal ha kommet til sin bror ni uker senere, altså i starten av oktober. Straks etter fødselen er han i kontakt med sognepresten, for dette kunne han ikke bære alene. Han får hjelp fra sognepresten til å skrive et brev til fattigkommisjonen. Men selv med støtte ser det ikke ut til at Justine kunne bli lenge hos sin bror, for senere skal de være nevnt som fattiglemmer på gården Tu, der hennes mor hadde vokst opp. Justine dør i 1874 av tæring som legdslem på gården Nedre Horpestad.^{13, 14}

Året etter finner vi Bernhard nevnt som fattigbarn på Tu i husholdet til sin grandonkel, Rasmus Svendsen (1816–1898), og hans kone Kirsten Thorsdatter (1826–1890).¹⁵ Da han konfirmeres i 1886, bor han fortsatt hos sin grandonkel, og året etter blir Bernhard leid ut som dreng hos et ektepar på Rosland. Men senere skal han ha kommet til Orre, der han tjenestegjorde hos sin fetter, Ole Ellefsen Aarre (1865–1892), som etter sin fars død hadde tatt over gårdsdriften. Etter Oles død blir han boende på Orre og blir tjenestegutt hos Gabriel Sivertsen (1836–1927) og Berte Rasmusdatter (1839–1912) på Orre. Berte er søster av Alexanders gode barndomsvenn, Lisa. Det fortelles at det er her Bernhard møter Alexander Kielland, som det senere spekuleres i om var hans far, og vi finner ham fortsatt som tjenestegutt hos Gabriel i 1900-tellingen.¹⁶

I 1902 blir Bernhard ansatt i Eides mineralvannfabrikk i Stavanger, der han jobber som bryggeriarbeider som sin far. Året etter gifter han seg med Olava Dorthea Olausdatter Skjørvestad (1879–1942),¹⁷ som var datter av Olaus Andersen Gaard (1830–1884) og Dorthe Maria Jakobsdatter Skjørvestad (1844–1926). Bernhard nevnes som brusarbeider i 1910,¹⁸ og jobber seg stadig opp i gradene til driften opphører i 1918. Han får råd til å kjøpe seg eiendom og låne ut penger mot fast eiendom. Det fører til at han sitter med flere eiendommer, og i 1920 får vi vite at han har leieinntekt av egen eiendom og ansatt som brusarbeider i Vestlandske mineralvannfabrikk,¹⁹ som han kjøper opp i 1926. Men han sliter med nedgangstider og stadig

konkurransen, noe som fører til at Bernhard sliter med å få driften lønnsom. Fra 1929 blir det avholdt flere tvangsauksjoner, og året etter blir det avsagt dom i byretten der det trues med fengselsstraff og bot, da han hadde unndratt seg å betale skatt og avgifter pålydende 3481,30 kr. Det ender året etter med at han blir fradømt retten til å fabrikkere kullsyreholdige drikker i fem år, med en mulkt på 50 kr i tillegg til det han skylder.²⁰ Den siste tiden før driften legges ned i 1932, produserer han eddik i kjelleren i huset der han bor med sin familie. Da han dør i 1937, nevnes han som forhenværende brusfabrikant.²¹

«Dekkoperasjonen»

Det er liten tvil om at Alexander satte stor pris på tiden sin på Orre. Da hans barndomsvenn Lisa Aarre dør i 1903, skriver han: *Jeg er netop saa yndigt drukken – som naar vi sidder efter middagen ved vinduet paa Aarre – Ak Lisa! Min barndoms ven! Hun var stilslut den, som bevarede traditionen om min gode fader...* Det er denne barndomsvennen som det påstås at skulle ha fått Bernhard med Alexander i hans ungdom.

Den 13. april 1996 kan vi lese i Stavanger Aftenblad at Alexander Kielland hadde en sønn, Bernhard, med Lisa på Aarre.²² Det nevnes at slekten har sitt navn fra gården Kjelland i Sokndal, og at farslinjen kan spores tilbake til Bjørn på Åmot, som levde på 1500-tallet. Dette innleder en serie med artikler om Alexanders påståtte sønn.²³ Den 15. juli kan vi lese at Tor Obrestad er i gang med å avslutte sin store biografi om Alexander Kielland, som får tittelen *Sannhetens pris. Alexander Kielland. En beretning*.²⁴ I 2002 utgir Gunnar A. Skadberg boken *Alexander L. Kielland. «I slekt med hele byen»*, der Kielland og hans nærmiljø sees fra et lokalhistorisk ståsted, og der påstandene om «dekkoperasjonen» på Orre utbroderes.²⁵

Tor Obrestad skriver i sin bok at det ikke finnes noen entydig dokumentasjon, men at en rekke indisier peker på at Bernhard må ha vært sønn av Alexander i et forhold med Lisa Aarre. Det presenteres en rekke påstander og indisier. Han skal ha kalt seg Bernhard K. Aarre og insistert på skrivemåten *Aarre*, noe som ikke er spesielt da vi finner det igjen i skrivemåten på både gården og kirken der han var døpt. Hans

Alexanders barndomsvenn Lisa Aarre (1847-1903)
Sannhetens pris, s. 60.

mellomnavn «K.» er heller ikke en hemmelighet, for gjennom hele hans livsløp finner vi at «K.» står for *Kristiansen* og ikke *Kielland*, som det påstås at det egentlig skulle være.

I boken trekkes det frem at Alexander Kielland skrev mye om ulykkelig kjærlighet, og at han selv slet i sitt ekteskap. Dette brukes som indisier på at det måtte være kjærligheten til Lisa og til den sønnen han måtte forlate som han brukte som inspirasjon. Så kommer det en påstand om at foreldrene som står oppført i kirkeboken, må ha fått godt betalt for å ta på seg foreldreskapet, og det påstås at presten hadde løyet da han skrev dem inn i kirkeboken, noe som i 1988 skal ha blitt fortalt av lokalhistorikeren Erling Brunnes til Bernhards etterkomere. Men man kan jo da spørre seg om det finnes spor av det i livshistorikken til Justine og Christian? Ifølge både Obrestad og Skadberg hadde faren Christian kommet til Stavanger og bygget seg opp med midler som sannsynligvis kom fra betalingen han skal ha fått. De har identifisert faren med Christian Christiansen Wiig (1842-1912), som var fra Tjøtta i Klepp, men som i 1868 etablerte seg som tømmermann i Stavanger. Han klarer seg ganske bra, men dessverre har ingen av forfatterne fått med seg

at i selve hovedkilden, nemlig dåpen til Bernhard, så får vi vite at faren er født i 1835, og av brevet til fattigkommisjonen går det frem at barnefaren hadde tre barn, mens kandidaten de har funnet, er hverken født i 1835 eller hadde tre barn i 1871, noe som derimot passer perfekt med den før omtalte Christian Christiansen Lye (1835–1896).²⁶

Det gjøres et stort poeng ut av at det er naboer på Orre som er faddere for barnet og ikke familien, men dette er jo ikke egentlig så uvanlig. Den påståtte dekkoperasjonen må ifølge forfatterne ha vært satt i gang av Alexanders far og den indre krets på Orre. Dette for å skjule en skandale, da Alexander da allerede var forlovet. Det omtalte brevet til fattigkommisjonen tolker Obrestad til at Justine aborterte eller fikk et dødfødt barn, antakelig 16. oktober. Skadberg skriver at siden «tage» i søknaden er synonymt med «abortus provocatus», undres han over hvor langt Justine var kommet i svangerskapet da hennes barn ble fjernet. Men han innser selv at tolkningen er i konflikt med innledningen av brevet, der det står at barnet allerede var født, men det er vel kanskje mer sannsynlig at han misforstår og overtolker brevet til å antyde en abort? For han hevder videre at noe barn hadde hun ikke med seg hverken til Sandnes eller Orre, men da må en spørre seg hvorfor Justine skulle få støtte fra Fattigkommisjonen for seg selv med barnet livet ut.

Carl Lexow skriver i sin bok om slekten Lexow at han tar sterk avstand fra disse påstandene, og skriver at det ikke finnes fnugg av beviser, hverken i form av brev, pengestøtte eller andre kilder, kun en syltynn rekke av indisier, bastante konklusjoner og lettvinne tolkning av kilder.²⁷ Både Owe Apeland og Jan Inge Sørbø uttaler seg også kritisk og er ikke overbevist av konklusjonene.^{28, 29} Erling Sømme Kielland stiller også spørsmål ved om man kan tro på dette. Ville virkelig Lisa Aarres foreldre ha godtatt at deres datter ble behandlet så simpelt – og allikevel tatt imot Kielland som en kjær gjest og venn? Det ville vel vært mer sannsynlig at han ville vært uønsket på Orre om han unndro seg farskapet på en slik feig måte, og hvis det hadde vært noe i det, så ville det kanskje vært mer sannsynlig at han vedkjente seg farskapet?³⁰ Det er

en spennende fortelling, og som Otto Hageberg skriver,³¹ kan det godt være at de som har fortalt historien, tror på det de har fortalt,³² men er det slik at bygdesladder og rykter er bevis i seg selv?

Obrestad gjør også et stort poeng ut av at Bernhard ikke er nevnt når Christian og Justine dør, men noe skifte etter disse kan jeg ikke se at eksisterer. Begge finnes i dødsfallsprotokollene, men det er uansett ikke naturlig at Bernhard skulle være nevnt i noe skifte etter faren, da han som uektefødt ikke hadde arverett, og da faren dør som fattiglem, var det nok heller ikke stort å fordele. I protokollen etter moren nevnes kun ektemenn og myndige barn, så det er ikke noe mystisk ved at Bernhard ikke er nevnt.

Bernhards eldste sønn Otto skal ha fortalt til sine barn at han skal ha bodd om lag ti år hos sin tante på Orre, noe Obrestad tolker som en bekreftelse på sine funn, siden Bernhard bodde noen år hos Gabriel og hans kone Berte, som jo var søster til Lisa Aarre. Men det som ikke nevnes, er at han bodde det meste av sine barneår hos sin grandonkel Rasmus og kone Kirsten, som kanskje mer sannsynlig var den tanten på Orre som omtales. Han skriver at da Bernhard skulle konfirmeres, kalles han Bernt Rasmussen, men ser man i konfirmasjonsprotokollen, så står det tydelig Bernhard Kristiansen, og foreldrene oppgis som de samme som i dåpen.³³ Gunnar Skadberg hevder også at Bernhard var oppkalt etter Alexanders morbror, tollbetjent i Stavanger Bernt Otto Lange (1832–1899), og at han derfor kalte sin eldste sønn Otto. Men det han ikke har fått med seg, er at Bernhards far Christian hadde tre sønner som het Bernt, så at Bernhard må ha vært oppkalt etter Alexanders morbror, trenger ikke å være forklaringen. Det bør også nevnes at en av sønnen Ottos faddere var Ole Jonassen Aarre (1860–1926), som var gift med enken etter Bernhards fetter Ole Ellefsen. Denne enken het Ingeborg Malena (1856–1937). Han hadde jo bodd noen år i husholdet til sin fetter, så det er ikke unaturlig at det var kontakt med hans enke og hennes mann. Hun dukker senere opp som fadder for Bernhards datter Jenny.

Skjulte midler

Da han gifter seg, kaller Bernhard Aarre seg Bernhard Kristiansen, og de samme foreldrene

oppgis som i dåpen. Ifølge Skadberg ble bryllupet feiret i tre dager, og ingen av det han kaller «settefamiliene» deltok. Det stemmer at bryllupet ble lyst for i tre dager, men han har kanskje en gjesteliste til denne tredagers festen? Obrestad trekker frem at bruden kommer fra en av Rogalands fornemste slekter. Noe spesielt fornemt med slekten hennes har jeg ikke funnet. Men hvis det skal brukes som argument, så var bruden gravid, slik at et ekteskap hastet, og noe av midlene som Bernhard senere benyttet, kan jo ha kommet fra hennes del av familien.

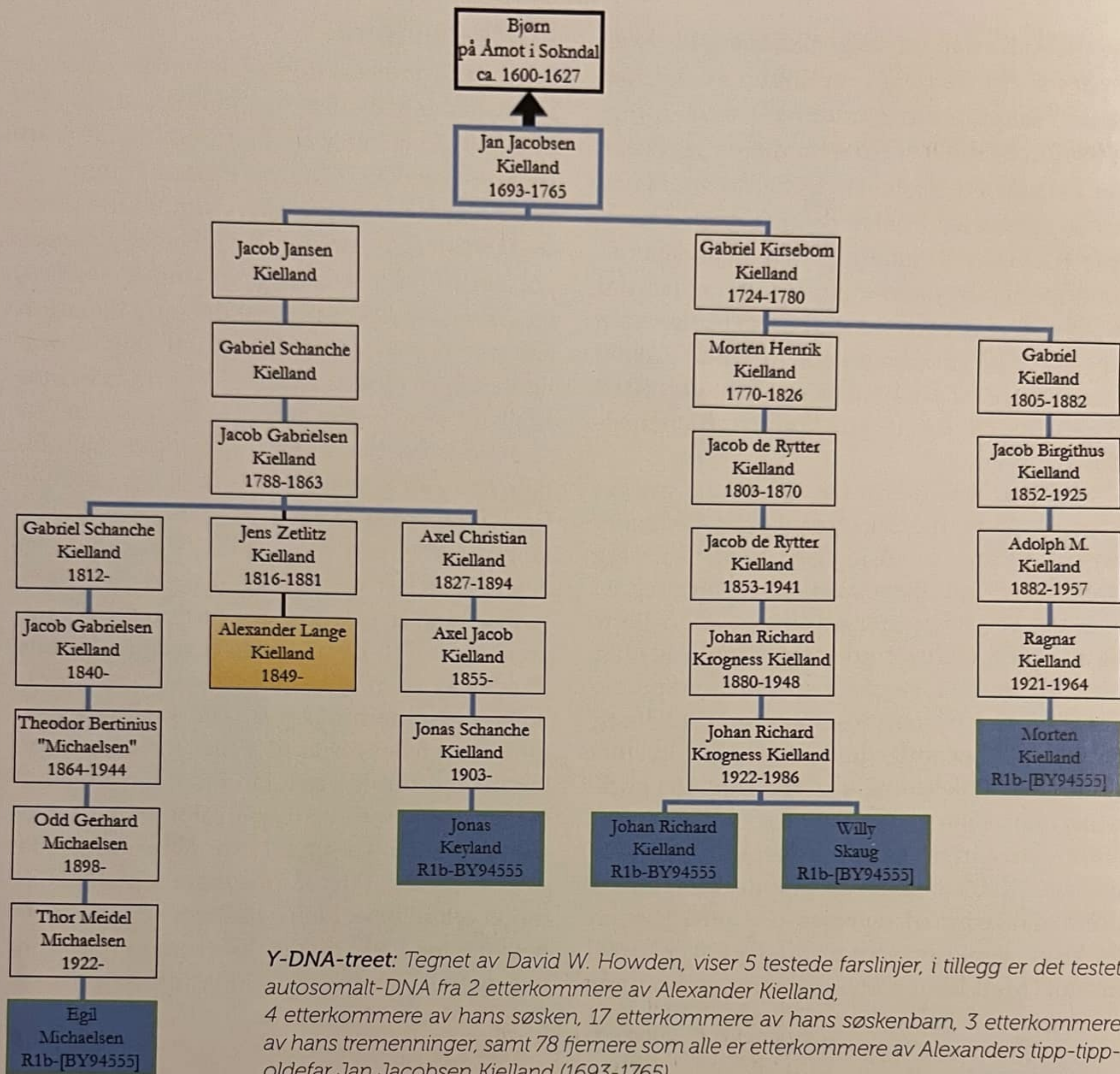
Obrestad spekulerer i at det må ha vært et komplott med rike folk og muligens Alexander selv som hadde finansiert Bernhard. Skadberg spekulerer i om Bernhard kan ha blitt regnet som arveberettiget etter sin «mors søster» Berte og mannen Gabriel, som var barnløse, eller etter sin «mor» Lisa på Orre. Men noe spor av dette er ikke funnet dokumentert. Skadberg skriver at Alexander hadde med sin livsførsel havnet i økonomisk uføre, og hans gode venn Bjørnstjerne Bjørnson anbefalte ham til stillingen som amtmann i Romsdal. Han ble utnevnt i 1902, men en amtmann i økonomisk uføre så ikke bra ut, og Bjørnson satte i gang en innsamlingsaksjon som resulterte i over 10 000 kroner. Med lønn som amtmann og honorar for utgivelser burde han ha klart å kvitte seg med gjelden, men i 1904 hadde han fortsatt en pante- og obligasjonsgjeld på 30 000 kroner og en bankgjeld på 10 000 kroner. Obrestad spekulerer da i om Alexander via mellommenn i perioden 1902–1903 kan ha gitt 10 000 kroner til Bernhard. Jan Gjerde argumenterer mot sannsynligheten av dette ved at det ikke finnes noen skriftlige kilder som støtter dette. Det er for ham helt usannsynlig at Alexander skulle ha kunnet trylle vekk 10 000 kroner uten at hans kone Beate og hans økonomiske rådgiver Frederik Hansen skulle vite om det. Dessuten hadde det vært svært alvorlig og svikefullt overfor både kreditorer, familie og givere og ikke minst hans gode venn Bjørnson. Alexander var selv jurist og visste godt konsekvensene av en slik handling. Gjerde avslutter med at det er helt usannsynlig at hans samtid ikke ville ha avslørt det.³⁴

«DNA-beviset»

Den 9. november 2013 kunne vi lese i Stavanger Aftenblad at det gjennom DNA-testing var bevist at Alexander Kielland hadde fått barn utenfor ekteskap.³⁵ Det var en etterkommer av Bernhard med samme navn som hadde utført tre DNA-tester, som hevdet å bevise slektskapet. Analysene ble utført hos FamilyTreeDNA, og senere ble det opplyst at det også ble utført analyser hos 23andme og MyHeritage. 14. september 2016 mottok jeg en e-post fra Liv Anne Kielland som nevnte at hun i Norgesprosjektet så at en tester hadde samme oppgitte stamfar Bjørn på Åmot som hennes farslinje stammet fra. Hun hadde sett etter sin brors resultater og fant tilfeldig at en annen allerede hadde testet linjen. Men det var tydelig at resultatene ikke stemte med hverandre, for broren tilhørte en gren under R1b-ZP108, mens den andre tilhørte R1a-S6241, som er to helt forskjellige manns-linjer som man må hele 22.000 år tilbake i tid for å finne felles forfar til. Felles forfar for de to farslinjene skulle være Jan Jacobsen Kielland (1693–1765), som er tipp-tippoldefar til Alexander Kielland. I seg selv var det kanskje ikke overraskende at det kunne være feil i løpet av de generasjonene. Men hvor ligger da feilen? Vi begynte med å kartlegge hva som kunne være feil, og fikk etter hvert tilsendt trefflister o.a. fra Bernhards etterkommere.

Vi begynte da sammen med Liv Annes kusine Solveig og deres femmenning Morten Kielland³⁶ og andre i slekta å søke etter kandidater for å kunne kartlegge hva som stemte.³⁷ Alexander har selv ikke sikre etterkommere med hans Y-DNA som fortsatt er i live, men han hadde en bror Tycho som skal ha fått to sønner i USA. Den ene het Iver og har etterkommere, men p.g.a. kronologi er det ikke mulig at han var sønn av Tycho. Men den andre sønnen, Axel Jens, er vi ganske sikre på, men han ble ifølge Ivers etterkommer skutt og drept av et vådeskudd på toget og hadde ingen etterkommere. Alexanders bror Jacob skal ifølge det vi har funnet ha en Y-DNA etterkommer i Sverige, men han har det ikke vært mulig å oppspore.

Det betydde at vi måtte lete videre i neste ledd, nemlig blant etterkommere av Alexanders onkler. Vi fikk kontakt med Jonas Keyland, som

Y-DNA-treet: Tegnet av David W. Howden, viser 5 testede farslinjer, i tillegg er det testet autosomalt-DNA fra 2 etterkommere av Alexander Kielland, 4 etterkommere av hans søsken, 17 etterkommere av hans søskenbarn, 3 etterkommere av hans tremenninger, samt 78 fjernere som alle er etterkommere av Alexanders tipp-tippoldefar Jan Jacobsen Kielland (1693-1765).

er en etterkommer av Alexanders onkel Axel Christian og bosatt på New Zealand. Han sier seg villig til å teste farslinjen, og det viser seg ganske snart at det er full klaff med Liv Annes brødre Johan Richard og Willy. Jonas Keyland blir også viktig i kartleggingen av Alexanders nære slekt gjennom autosomalt DNA. Senere får vi inn resultater for Egil Michaelsen som er en etterkommer av Alexanders onkel Gabriel, som bekrefter det samme resultatet. I dette prosjektet har farslinjer vært viktige for å fastslå hva som stemmer da autosomalt DNA ikke kunne brukes alene for å være sikre. Det er selvsagt en teoretisk mulighet for at Alexander eller hans far Jens Zetlitz Kielland hadde en annen far enn den offisielle og således hadde et annet Y-DNA

enn de andre medlemmene av slekta (gjennom en «NPE»). Denne muligheten forsvinner imidlertid når vi ser nærmerer på de autosomale resultatene.

Vi fikk senere kontakt med kusinene Natascha og Claire, som begge er etterkommere av Alexander Kiellands sønnesønn Axel. Begge var villige til å teste seg. De hadde som forventet treff med hverandre og med flere av de testede i Kielland-slekten, men altså ikke med etterkommere av Bernhard Aarre, noe de burde hatt hvis det påståtte slektskapet stemte. Gjennom årene har vi nå kartlagt genetisk rett i underkant av hundre etterkommere av Alexanders tipp-tippoldefar Jan Jacobsen Kielland (1693-1765). Det skal nevnes at det finnes noen svært fjerne og

små treff med noen av Bernhards etterkommere, men graden av treff burde vært mye høyere hvis det skulle vært noe mer slektskap enn det vi tilfeldigvis finner mellom svært mange med slekt fra Rogaland.

Så kan man jo spørre seg selv om hva som skal til for å konkludere med at noe er en sannhet?³⁸ På universitetet lærte jeg at «All sann vitenskap er kun sant til det motsatte er bevist», og både innen slektsforskning og andre vitenskapelige emner er det viktig at det vi publiserer, er etterprøvbart. Vi kan gjerne ha teorier og hypoteser, men de primære kildene lyver som regel ikke, og det gjør heller ikke DNA, men begge kan mistolkes, overtolkes og brukes feil. Slik DNA-resultatene ser ut nå, er det liten tvil om at ryktene om Alexanders farskap til Bernhard ikke kan stemme, og at både DNA-resultater og skriftlige kilder har blitt både misbrukt og over-

tolket av flere. Men flere undersøkelser og dykk i kildene er på vei, så kanskje er det flere rykter som kan avsløres? Det planlegges en artikkel til med fokus på større deler av slekten.

Kilder:

Blogg: <https://mortenkielland.blogspot.com/>

David Widerberg Howden
(dawidhow@hotmail.com)

Har bachelor innen bygningskonservering og kulturhistorie. Utdannet lærer og har slektsgranskerkurs fra Høgskolen i Volda. Styremedlem og webredaktør i Norsk Slekthistorisk Forening.

Sluttnoter

- 1 Statsarkivet i Stavanger, Klepp, Ministerialbok nr. A 6 (1871–1885), Fødte og døpte 1871, s. 8, nr. 80. Brukslenke for sidevisning: <https://www.digitalarkivet.no/kb20070103340269>
- 2 Erling Brunnes. *Klepp gards- og ættesoge*. Klepp kommune. Klepp. 1963, s. 175.
- 3 Gunnar A. Skadberg. *Alexander L. Kielland. «I slekt med hele byen»*. Wigestrands, Stavanger, 2002.
- 4 Gunnar A. Skadberg. *Alexander L. Kielland. «I slekt med hele byen»*, s. 132.
- 5 RA, Folketelling 1865 for 1130P Strand prestegjeld, 1865, s. 49
Brukslenke for sidevisning: <https://www.digitalarkivet.no/ft20090731640284>
- 6 Ministerialbok for Lye prestegjeld, Time, Gjesdal sokn 1856-1871 (1121P) <https://www.digitalarkivet.no/view/291/pu00000000088615>
- 7 SAST, Folketelling 1875 for 1103 Stavanger kjøpstad, 1875, s. 1221
Brukslenke for sidevisning: <https://www.digitalarkivet.no/ft20110119750911>
- 8 SAST, Folketelling 1885 for 1103 Stavanger kjøpstad, <https://www.digitalarkivet.no/census/person/pf01053290008559>
- 9 RA, Folketelling 1891 for 1103 Stavanger kjøpstad, 1891, s. 25883
Brukslenke for sidevisning: <https://www.digitalarkivet.no/ft10171506384326>
- 10 St. Johannes sokneprestkontor, AV/SAST-A-101814/001/30/30BA/L0003: Ministerialbok nr. A 3, 1885-1910, s. 173
Brukslenke for sidevisning: <https://www.digitalarkivet.no/kb20060519030369>
- 11 Stavanger skifteforvalter, AV/SAST-A-101412/001/5/52/52B/L0002: Dødsfallsprotokoll, 1894-1902, s. 34
Brukslenke for sidevisning: <https://www.digitalarkivet.no/sk10511304150037>
- 12 RA, Folketelling 1865 for 1120P Klepp prestegjeld, 1865, s. 75
Brukslenke for sidevisning: <https://www.digitalarkivet.no/ft20090731630362>
- 13 Klepp sokneprestkontor, AV/SAST-A-101803/001/3/30BA/L0006: Ministerialbok nr. A 6, 1871-1885, s. 340